

Els regnes germànics

Grup Promotor
Santillana

L'organització territorial i política

Entre els segles V i VII, el territori de l'Imperi romà d'Occident es va fragmentar en diversos **regnes independents**. A la Gàl·lia es van establir els **francs**; a Hispània, els **visigots** i els **sueus**; a Itàlia, els **ostrogots** i els **llombards**; a Britània, els **angles** i els **saxons**, etc.

Hi havia un **rei** que governava cada regne. Al principi el triaven els nobles, però amb el temps la monarquia es va fer hereditària. També hi havia un **consell** que assessorava els reis en els temes de govern i justícia.

En alguns territoris, el poder militar corresponia als **ducs**, que acostumaven a ser caps dels pobles que havien sotmès. A les ciutats destacaven els **comtes** i els **bisbes**, molt poderosos. Els germànics, tot i això, es regien per **lleis no escrites** que transmetien de manera oral de generació en generació.

La relació amb la població romana

Els germànics eren una minoria respecte dels romans, i no van imposar la seva forma de viure als territoris conquerits. D'entrada, els romans i els germànics van mantenir les seves pròpies lleis, costums i religions, encara que, gradualment, les dues cultures es van anar fonent.

Van aparèixer llengües noves. Als territoris més romanitzats, es van basar sobretot en el llatí: aquest va ser el cas dels regnes visigot, franc, ostrogot i llombard. Aquestes llengües van originar el francès, l'italià, el català i el castellà, entre d'altres. En canvi, a les zones menys romanitzades, la influència germànica va ser més gran, com va passar a les terres dominades per alamans, angles i saxons. Aquelles llengües van ser la base d'idiomes com l'anglès i l'alemany.

Igualment, **es van crear sistemes legislatius** que combinaven el dret romà i els costums germànics. Amb el temps, es van recopilar i es van posar per escrit.

Els germànics van adoptar el catolicisme. Al començament, molts germànics van continuar amb les seves religions, però alguns van començar a practicar l'**arrianisme**, que el cristianisme tenia per heretgia. Finalment, els germànics d'alguns regnes es van convertir al catolicisme.